

נערה שנתפתתה פרק רביעי כתובות

מה.

עין משפט נר מצוה

בה א מיי פ"ג מהל'
נערה בתולה הל' ז
סמג עשין נה:
בב א מיי שם פ"ג מהל'
אסורי ביאה הלכה י
סמג שם:
בב א מיי פ"ג מהל'
בה ד מיי פ"ט מהל'
שגגות הל' י:

אמר רבא מוציא שם רע קאמרת שאני מוציא שם רע דחידוש הוא. נראה דמנתלה מקשה ממוזיא שם רע משום דס"ד דהש"ס דמסבא אמרינן זיה דתידון בסקילה ולא אמרינן הואיל ואישתני גופא אישתני קטלא הילכך מקשה דגזי נערה המאורסה נמי לית לן למימר דאישתני קטלא ומשני רבא שאני מוזיא שם רע דחידוש הוא ולא מסבא אמרינן זיה הכי אלף משום דאשכחן דחידת זיה רחמנא כי האי גוונא דלא אמרינן הואיל ואישתני דינא אישתני קטלא והא דנקט נכנסה לחופה ולא נבעלה לאו דווקא אלף הכי נמי דהוה מצי למנקט ונבעלה למאן דמוקי מוזיא שם רע דווקא בבעל אלא נקט למאן דמוקי אע"ג דלא בעלן ולפי זה לא גרסינן בעלמא דאי גרסינן נכנסה לחופה ולא נבעלה בעלמא בחנק משמע דהכא במוזיא שם רע חייב סקילה אפילו זינתה אחר חופה והא לימא דזינתה אחר חופה אפילו במוזיא שם רע בחנק ולפי זה הא דקמני לעיל צאו זה עדים בבית חמיה וזינתה צביה עדים בבית חמיה וזינתה צביה אביה בסקילה לריב דאיידי במוזיא שם רע דאי לא הוויא שם רע הוויא לריבא בחנק דכיון דאישתני דינא אישתני קטלא וזדין דהוה ליה לאסוקי לעיל בזהויה ברייתא צאו לה עדים בבית חמיה זינתה צביה אביה ולא הוויא ש"ר בחנק דהשתא הוה מפליג צדיה ולא ה"ל למנקט בפיפא סרחה ולצסוף בגרה אלף משום דעיקר ברייתא אתא לאשמועינן דיני פתח בית אב וכוון דקאי מצינתא נערה המאורסה צצאו לה עדים בבית חמיה אביה מסיק נמי סרחה ולצסוף בגרה בבית חמיה ש"ר השתא צו השתא א' ויהא דקמרא וזילו מוזיא ש"ר אע"ג דהכל איירי במוזיא ש"ר ה"פ וזילו מוזיא ש"ר על האירוסין דאיידי זיה קרא הו' בסקילה אצל ק"ק דמי בשמעתי (לקמן מו.) לא אמר לעדים צואו והעדויה וכן מעידין מאלהן היא חוממיה מקדימין לבית הסקילה אלמא אפי' בלא הולאת ש"ר לא אמרינן הואיל ואישתני דינא אישתני קטלא ומיהו י"ל דאע"ג דלא אמר לעדים הכי הוויא ש"ר וחדית זיה רחמנא ורצונו שמואל מפרש שאני מוזיא שם רע דחידוש הוא שהרי נכנסה לחופה ולא נבעלה בעלמא בלא הולאת שם רע וזינתה אחר חופה בחנק וזילו מוזיא שם רע כי האי גוונא שזינתה אחר נישואין בסקילה דהכי משתמע קראי דכתיב ואם אמת היה כו' ולא נמצאו בתולים לנערה וסקילה משמע דכל ענין שלא נמצאו בתולים היא בסקילה ואפילו זינתה תחתיו ואע"ג דכתיב אל פתח בית אביה וזינתה תחתיו אין כאן פתח בית אביה היינו משום דלא ש"ך לומר ראו גידולים שגדלתם והוי כמו י"ש לה אב ואין לה פתח בית אב או אין לה אב דהוויא בסקילה אע"ג דליכא פתח בית אביה והיינו חידוש דבעלמא בלא הולאת שם רע וזינתה אחר חופה בחנק כדדרשינן לקמן מאורסה ולא נשואה שכןססה לחופה ולא נבעלה וצמוציא ש"ר בסקילה והשתא אתי נמי שפיר הא דלא נקט בצרייתא צאו לה עדים בבית חמיה זינתה צביה אביה בלא הולאת שם רע תידון בחנק דהא מודה רבא דלא אמרינן הואיל ואישתני דינא אישתני קטלא אצל קשה לרצונו יתחך לפירושו זה דהא לקמן (דף מה:) דרשינן לזנות בית אביה פרט שמסר האב לשלוחי הבעל וכל שכן היכא שנקנסה לחופה וההוא קרא לזנות בית אביה במוזיא ש"ר בזהויה כתיב: **ד'רמב"א** בי חרית רחמנא היבא דא אישתני גופא ואע"ג דלעיל צאלו נערות (דף נח: ושם) קרי לבעולה אישתני גופא הכא לא חשיב אישתני גופא אפילו למאן דלא מחייב במוזיא שם רע אלף בבעל דהא כבר היתה בעולה מן הגוף וצבעילה דנוסף לא חשיב לה שניו גוף דלא מיירי הבא אלף בשניו הגוף אחר העצירה: **תנאי** היא דתניא ב'ו' וא"ת והא הכא ליכא אלף שניו דינא והיכי מייתי לאישתני גופא דלעיל ויש לומר דלא מפליג לעיל בין אישתני גופא לאישתני דינא אלף לריבא דלמר מוזיא שם רע חידוש הוא הילכך פריך ליה כיון דלמרת דחידוש הוא ואינה גופא אצל לרב נחמן דאית ליה דמסבא קאמר דלא אישתני דלא מייתי אלף מדרכי שמעון דכיון דסבר הואיל ואישתני דינא אישתני קרבן כל שכן באישתני גופא ואינו חושש אלף להביא תנא דסבר בצרייתא דשילא דלא משכשכן לה מקמי אידיך ברייתא משום דצרייתא דשילא לא מיתניא צי רבי חיאי ורבי אושעיא אצל לאידך צרייתא לא רחמי שום מדרבנן דהא רחמי מדרבנן לא אימור

סוקלין אוספה על פתח בית אביה. דהכי כתיב: והזילו את הנערה אל פתח בית אביה והיא צצאו עדים בבית חמיה כתיב דהא במוזיא שם רע כתיב דמפרש זיה קרא וקרב אליה: אלמא כשניסת: ראו **גידולים שגדלתם.** כלומר מצית זה ילאת הנבלה שצו זינתה: צאו לה עדים בבית חמיה. קודם שנשאת: **סוקלין אוספה על שער העיר.** דכתיב: כי יהיה נערה בתולה מאורסה וגו' והולאתם את שניהם אל שער העיר והיא: **סידון בחנק.** כי היכי דאילו זנאי השתא לאו סקילה איכא אלף חנק דכי כתיב סקילה זינתה נערה כתיב שנאמר: כי יהיה נערה בתולה וגו' השתא נמי בחנק דכיון דאישתני גופא בין חטא להעמדה בדין אשתני קטלא לכדשהשתא: **הוויא עליה שם רע.** שכןססה משבגרה ולא מנא לה בתולים וצ"ל לז"ד: הוא אינו לוקה. אם כיחש: ואינו נוקט מאה סלע. דכי כתיב: ויכרו אותו מלקות ועשו אותו ממונן בנערה כתיב זיה עקימת שפתי גורמין לו ליענש כדמתרין לקמן ועקימת שפתי צבורת הואי: היא. אם אמת היה: וזינתה עדים שהיו מעידים על זנותה ונמצאו זוממין: **מקדימין לבית הסקילה.** כלומר ישימו צבקר לנשם כי אין להם נשם והמלטה מן המיתה הזאת: היא וזוממיה ש"ר. אם אמת היה אין שוקר: אלף או היא. אם אמת: אין וזוממיה. אם שוקר: לבית הסקילה. אלמא אע"ג דאישתני גופא ואילו זנאי השתא בת חנק היא לא אמרינן אישתני קטלא: **מוזיא שם רע קאמרת.** לאומצי הסרחה ולצסוף בגרה דמי תנא דאיידי צצאו לה עדים בבית חמיה: שאני מיתה הבאה על ידי הולאת שם רע דבעל משנשאת: **דחידוש הוא.** ולא אמרינן זיה דמשום דאישתני א' דינא דאי זנאי השתא בת חנק היא נימא אישתני קטלא דהך דזנאי בנערות: **דא נכנסה לחופה ולא נבעלה בעלמא וזינתה בחנק כו'.** א' וזעד דהא בלא בגרה נמי [בלא] הולאת שם רע ואפי' בנערות אישתני דינא הוא דאילו זנאי השתא חנק הוא דאיכא הואיל ונכנסה לחופה אע"פ שלא נבעלה כדמניא [לקמן] (דף מה:): נערה ולא צוברת בתולה ולא בעולה מאורסה ולא נשואה מאי לא נשואה אי נימא נשואה ממש היינו ולא בעולה אלף לאו נכנסה לחופה ולא נבעלה אלמא אילו זנאי השתא בת חנק היא: ואילו מוזיא שם רע. עליה השתא וזנאי קודם כניסה לחופה בסקילה אלמא בהולאת שם רע לא אמרינן דמשום דאישתני דינא אילו זנאי השתא לישתני קטלא הבא ע"י זנות דמעיקרא והילכך אין בגרה נמי וניסת לא אמרינן במוזיא שם רע דמשום דאישתני דינא דהשתא אישתני קטלא דמעיקרא: **ודלמא כי חדיש.** כלומר הא ראייה דמייתנין מסתם מוזיא ש"ר לכאן לאו ראייה היא לכאן דהתם הוא דלף על גב דאישתני דינא דאילו זנאי השתא לא אישתני קטלא דהא דזנאי מעיקרא משום דלא אישתני גופא הוא ומידוש שחידשה תורה א' באישתני דינא חרית באישתני גופא לא חרית אצל בגרה אישתני גופא היא וזי צצאו לה עדים בבית חמיה אית לך למימר סרחה ולצסוף בגרה בחנק במוזיא שם רע נמי משבגרה הוה ליה למיתני חנק: אלף אמר רב נחמן בר יצחק. הא דמיניא שילא תידון בחנק הואיל ואישתני גופא אישתני קטלא ותניא אחריתא בסקילה ואע"ג דאישתני גופא לא אישתני קטלא תנאי היא: אישתני ולא אישתני. אי אמרינן אישתני קטלא או לא אישתני קטלא תנאי היא: חטאו עד שלא נתמנו. נשיא ומשוח שאין קרבנם כשל יחיד שהנשיא מביא שער ומשוח מביא פרי: **הרי הן כהדיוטות.** כשכזה ושעירה שאע"פ שנשתנה גופם לא נשתנה קרבנם: אם נודע להם עד שלא נתמנו. דהוה ליה ידיעה וחטאה בזה גופא חייבין כהדיוטות: משנתמנו. דהוה ליה חטאה בשעת קרבן יחיד וידיעה בשעת קרבן נשיא: פטורין. לגמרי. אלמא דמשום דאישתני גופא אישתני קרבן:

א) סנהדרין ע"א: ג) [לקמן מנ:] א) היריות י" ד) [נדבירס כג:] ט) ת"י כ"י, (1) ת"י כ"י, (1) [נ"ע מוס' יבמות נט. ד"ה והא']

הגהות הב"ח

א) רש"י ד"ה דחידוש הוא וכו' דאישתני גופא דאי זנאי: ב) ד"ה דהא נכנסה וכו' בחנק כי כלומר ומע: ג) ד"ה ולמא וכו' שחידשה תורה (באישתני דינא חרית) תא"מ וז"צ ס"א בלא אישתני גופא חרית:

מוסף רש"י

סרחה. נערה המאורסה כינוי נערות, ולבסוף בגרה. משמעה בדין. חרין בחנק. כינא דהשתא (סנהדרין ע"א). הרי הן כהדיוטות. דכתיב בתנ"ך חטא אלו (היריות י"א) אם נודע להם עד שלא נתמנו חייבים, דר"ש חטאה וידיעה בעי (טו).